

VESTI IZ SLOVENIJE

MURSKA SOBOTA. — Madžarska in naša država si izmenjuje politične begunce. Simpatizerji ene in druge beže čez mejo, upajoč najti se na tem svetu nekoliko miru in "ideološkega" razumevanja. Tudi med madžarskimi vojaki se množe dezertacije. Seveda ima Tito prav, ko pravi, da se vojska "dobrih sosedov" ni bati. Tito bi bolje storil, ko bi malo pogledal okoli sebe in ugotovil, da tudi v Jugoslaviji ni varen pred ljudmi, ki so odločeni obračunati z obema komunističnima sektama, Titovo in Stalinovo.

MURSKA SOBOTA. — Avgust Gorkovič je najbolj nevaren denunciant v okolici Murske Sobotice. Po poklicu je učitelj in član OZNE. Takih vzgojiteljev nam vsekakor manjka. Da je Gorkovič tudi drugače prost vsih "nadležnih" pred sodkom nam dokazuje dejstvo, da so bile na njegovo prijavo marca meseca letos izseljene družine Vuk, Čepnjak in Bidraž iz Ropov ter Lončarjeva družina iz Bedarcev.

LJUBLJANA. — OZNA pridno seka v kominformatskem gozdu. Vseposod vidijo oblasti delo kominforme. OZNA je postala nerv-OZNA. Protikomunistna delovna akcija, ki jo vodi OZNA, njegovo delovanje in kakavega osumljenega kominformista. V zadnjem času se množe vesti, da kupuje kominform orožje in municijo od italijanskih komunistov in ga preko tržaškega ozemlja pošilja v Slovenijo, odkoder se odpremlja dalje v Črno Goro in deloma v Bosno, kjer hoče kominform osnovati žarišče protitovskega delovanja. V Ljubljani so opazili tudi znanega

Danes deževno, jutri oblačno in hladneje. Toplomer včeraj 83.

Trl na dan

Enakopravnost bi se rada norčevala iz "kandidata A. D." Rožanca, ki da je pogorel v primarnih volitvah. No, Mr. Rožanc ni bil samo kandidat A. D., saj je glasovalo zanj nič manj kot 1468 državljanov. Do nominacije mu je manjkalo le 154 glasov, kar je na vsak način malenkost pri 6,000 oddanih glasovih.

Ampak pravi pogoreto je pa doživela Enakopravnost lansko leto s svojim kandidatom Wallace-om (se sklanja kot pajac), ki ni v državi Ohio dobil niti enega zastopnika od 25 na glasovnici. Vidite, tovariši, to je pogoreto, da se pravi.

Sicer pa ni v demokratični Ameriki nič čudnega, če jih nekaj zmaga pri volitvah, nekaj pa ne. Samo v Titovini in drugih diktatorskih deželah, kate- re postavlja "Enako" za zgled, ne more nihče biti poražen, ker je za vsak urad samo en kandidat, ki ga postavi — vlada.

agenta kominforma Zdravnika Planševiča, ki se že dalj časa skriva v Sloveniji.

SMRT NA MEJI. — 29. junija ob dveh zjutraj je mitra Titovega milicijskega stražnika na severni postaji v Gorici, podrla neznanega moškega pet metrov proč od meje. Človek je obležal na tleh pri polni zavesti in ljudje to stran meje, v Italijo so slišali njegove besede, ki so prošle usmiljenja: "Pusti me živeti, imam tri otroke." Toda v tem hipu je zverinski Titovec sprožil mitro še enkrat in napravil konec življenju očeta, ki mor- da ni imel niti namena bežati čez mejo, saj trdijo, da so ga slišali, kako se je prej razgovarjal s stražnikom. Trdijo, da se je ubiti oče imenoval Narciz Oblak, ki so mu Italijani preje enkrat spremenili ime v Nu- volari. Star 34 let, doma iz Go- rice, ulica sv. Antona 13, po po- ključu sofer.

Rusija bo odpravila vojaško vlado v coni vzhodne Nemčije

Zavezniki so storili podobno že prej v zapadni Nemčiji

Berlin. — Zdaj, ko se orga- nizirala komunistična vlada v ruski coni Nemčije, so Rusi velikodušno naznanili, da odpravi- jo vojaško vlado ter prepuste vlado v roke civilnih oblasti. Se- veda, te so 100% komunistične. Rusi so izvršili ta korak nekol-iko pozno, kajti Zed. države, Anglija in Francija so storile nekaj podobnega v zapadni Nem- čiji še zadnji mesec. Dočim so upravljalci te dele prej vojaški guvernerji, so zdaj tam civilni komisarji.

Ti civilni komisarji v zapadni Nemčiji so izjavili, da je vlada v vzhodni Nemčiji (komunistič- na, od Rusov postavljena) ne-ustavna in umetno ustvarjena, ki nima pravice govoriti ne za zapadno ne za vzhodno Nemčijo. Vzhodni Berlin je bil izbran za glavno mesto "nemške repu- blike," ki je, to se razume, v ro- kah komunistov. Ako bi ne-bila, bi je Rusi ne bi dovolili.

SVARI DUHOVNE, NAJ NE IZDAJO ČEŠKEGA NARODA

Praga. — Nadškof Josef Be- ran je apeliral na vse rimsko katoliške duhovnike, naj se upre- jo novi nameri vlade in naj ne bodo Judeži škarijoti, da bi iz- dali svoj narod.

Nadškofa poslanica je bila izdana javnosti poprej, predno bo vlada prevzela vse cerkve na Češkem in postala gospodar čez vse duhovnike, kar pride v ve- ljavo 1. nov. Po tej postavi bo- do postali duhovniki čisto na- vadni vladni slugi.

Nadškof Beran je izjavil v po- slanici, da kdor bo priznal ta zakon, bo izdajalec katoliške cerkve.

Po češki in Moravski so zad- nje dni aretirali 40 vikarjev in dekanov, ki so se izjavili proti novemu zakonu.

SPOMNI SE NAŠIM BEGUCEV V TUJINI S KAKIM DAROM!

Plinarna Alkali bo kmalu začela zopet dajati plin

Plinarno bodo obratovali samo nadzorniki in predelavci

Painesville, O. — Kakih 7,600 domov v okrajih Lake in Ashta- bula, ki so že od zadnjega tedna brez plina, ga bo v par dneh zo- pet dobilo, kakor poroča Dia- mond Alkali Co. v Fairport, O.

Med unijo in vodstvom plinar- ne še ni prišlo do poravnave in stavka se vrši še naprej, toda unija je izjavila, da bo dovolila nadzornikom in predelavcem, da smejo v tovarno in jo obrato- vati. Ti bodo smeli iti skozi pi- ketne straže, da bodo lahko v to- liko obratovali plinarno, da bo lahko oddajala plin iz koksove.

Ta izdeluje umetni plin, ki ga oddaja Lake County Gas Co. in Lake Shore Gas Co. Slednja še vedno oddaja plin svojim 13,000 odjemalcem, dočim ga je prva zaprla. Družba je zaprla kokso- vno, zdaj bo pa dovolila stroko- vno izurjenim nadzornikom, da jo obratujejo, ako jim bo unija dovolila prehod skozi piketne straže. Unija je v to privolila in ljudje bodo dobili plin vsaj za kuho.

Oče in sin sta spet srečno združena

Sin sta zopet skupaj potem, ko se nista videla polnih 20 let. Sestala sta se — v ječi. Robert McNutt Campbell, star 29 let, je bil aretiran za- radi pijanosti. Eno uro po- zneje je bil aretiran njegov oče, star 56 let, tudi obtožen pijanosti. Sin ni videl oče- ta od leta 1929, ko je odšel z materjo iz teh krajev, ko sta se starša ločila. Najbrže je bilo njiju snidenje zelo sladko ginjeno.

110 let star igra na orglice

Chicago. — William Williams je star 110 let, pa še igra orgli- ce kot kakšen mlad fant. Rojen je bil 10. okt. 1839 v leseni kol- bi tam, kjer je zdaj Jackson park.

Bill Kennick imenovan za profesorja

Slovenski odvetnik William J. Kennick iz Clevelanda, je bil imenovan za profesorja ekonomije na Ohio Northern univerzi v Ada, Ohio. Diplom- o je dobil na državni univerzi v Ohio in na univerzi države Illi- nois. Svoje čase se je udeje- stvoval mnogo v politiki in bil izvoljen v mestni odbor v Cle- velandu iz 23. varde.

Njegovi starši stanujejo zdaj na 18600 Underwood Ave. Do plinske katastrofe pri East Ohio Gas Co., so imeli hišo na 63. cesti.

V Ohio je treba licenco za več kot 2 bari

Columbus, O. — Od 24. okto- bra naprej bo stopila v Ohio no- va predpis, ki bo zahteval, da- do obojine pijače pri več kot 2 barah pod isto streho. Kdor ima več kot 2 bari, mora za te dobiti dodatno dovoljenje in plačati za- njje dodatno pristojbino.

Razne najnovejše svetovne vesti

PARIS. — Predsednik Vincent Auril je poveril socialistu Jules Mochu nalogo, da sestavi novo vlado. Moch je bil, ki je strl pred par leti komunistično revolucijo v Franciji.

WASHINGTON. — Včeraj je dospel v ameriško prestol- nico Pandit Nehru, ministrski predsednik Indije. Sprejel ga je predsednik Truman in pozdravilo 19 topovskih strelcev. V Ameri- ki bo ostal en mesec, da si jo ogleda.

PRAGA. — Češka komunistična vlada kar naprej zapira sumljive in nezanesljive. Po vsej deželi vlada že pravcata histe- rija. Poročila trdijo, da je policija v zadnjih dneh zaprla vse od 30,000 do 40,000 oseb v vseh panogah življenja: v armadi, pri vladi, obrtnike, posestnike. Noben jim ni več zanesljiv.

Tudi šolske sestre imajo svoj orkester. — S. M. Barbara zabava ostale s svojim trombonom v St. Francis kolegiju v Jolietu, Ill., v času posebne treninge učiteljev glasbe. Poleg nje so od leve na desno: s. M. Amadea, OSF s trompeto, s. M. Thomas Ann, OSF bas violo, s. M. Barbara trombon, s. M. Edward, OSF in s. M. Ed- ward Clare, OSF s klarineti.

Zaloge jekla in tudi premoga se rapidno zmanjšujejo

Na sto tisoče delavcev bo izgubilo delo, če ne bo konec stavk

Pittsburgh, Pa. — Na sto ti- soče del je v nevarnosti, ker za- loge jekla in premoga rapidno ginejo. Kmalu ne bo več kuriva in ne jeklenega materiala. Ako bodo stavke trajale še en teden ali 10 dni, bo skoro vse delo za- stalo v Zed. državah.

Dozdaj je bilo poslanih domov ie kakih 50,000 delavcev kot di- rektna posledica premogovne ali jeklarske stavke. V Texasu je postavila jeklarska družba 500 delavcev na tri sihte na teden. Ladjedelnica v Orange, Texas, je povedala svojim 500 delavcem, da bodo delali samo vsak drug teden, ker ni dovolj jekla.

Ampak glavne odjemalke je- kla še nimajo zaloge izpraznjene in kadar bodo, bo vse zastalo. To so elektrarne, železnice in druge industrije. Te so že za- čele rabiti premogovne rezerve. Zaloge premoga ne morejo dlje vzdržati kot kvečjem en teden ali 10 dni.

Se na slabšem so delavci, ki delajo v tovarnah, kjer delajo samo jeklene izdelke. Ako jih ne bo unija CIO poklicala na stavko proti jeklarnam bodo vseno oskujeni, ker ne bo je- kla in ne premoga.

Zelena luč je znamenje var- ne hoje. Samo kadar je zelena, gremo čez cesto.

TITO JE PRODAL KOMUNISTE, TRDIJO SOVJETI

Lake Success, N. Y. — Med ruskimi in jugoslovanskimi za- stopniki je prišlo pri zborova- nju Združ. narodov včeraj do ostrega zmerjanja. Sovjeti so vpričo vse zbornice izjavili, da je premier Tito dezertiral od svojih prijateljev v vzhodni Ev- ropi in se prodal zapadnim si- lam.

Jugoslovanski delegat Jože Vilfan je pa izjavil, da Rusija dnevno povzroča težkoče Jugo- slaviji ter je zagrozil, da bo tudi jugoslovanske p o t r e ž l j i v o s t i enkrat konec.

Sovjeti so poudarjali, da je Export-Import banka takoj iz- dala posojilo Jugoslaviji, čim je ta ušla iz socialističnega tabora. Poljski delegat Suhy je pomagal ruskemu pri obtoževanju.

Civilna poroka prva na Poljskem

Varšava. — Poljska komuni- stična vlada je odredila, da mo- ra biti vselej civilna poroka pr- va, potem šele cerkvena, kdor jo pač želi. Otroci rojeni v zakonu ali izven zakona imajo enako pravico na Poljskem.

Truman je prejel darilo od papeža

Washington. — Predsednik Truman je prejel od papeža Pija XII. darilo, ki ga je papež dal v znak prijateljstva in spoštovanja.

Tito je dobil zopet 3 milijone

Washington. — Svetovni de- narni sklad je dal Titovi vladi \$3,000,000 v ameriških dolarjih. To je prvo darilo, ki ga je dobi- la Jugoslavija.

PO VZHODNIH DRŽAVAH AMERIKE SILNA VROČINA, NA ZAPADU SAPA

Dočim je vladala te dni v vz- hodnih ameriških državah ne- navadna vročina (v Clevelandu je zlezal toplomer na 86 stopinj) je divjal po zapadnih državah veter, ponekod tudi do 95 milj na uro. Napravil je mnogo škode in tudi 15 smrtnih žrtev je bilo. V Newkarku, N. J. je na 10. ok- tobra kazal toplomer celo 92 sto- pinj.

V državi Illinois je vihar po- diral drevo in ga treščil na bližnji šolski vrt; ubito je bilo neko 7- letno dekletce, šest otrok pa je bilo ranjenih.

Najbolj močna sapa je divja- la preko države Minnesote. V Minneapolisu je veter dosegel brzino 90 milj na uro. V hotelu Sheridan je sapa podrla 60 čev- ljev visok dimnik. Štiri ženske so pri tem dobile nevarne po- škodbe.

DVE UNII V GRADBENI INDUSTRIJI STA SE KONČNO LE SPORAZUMELI

St. Paul, Minn. — Tukaj se vrši konvencija AFL (Ameriške delavske federacije). Tukaj je prišlo do sporazuma med dvema unijama gredbene stroke po dol- gih letih spora in stavk.

Nesporazum je bil med unijo karpenterjev in unijo delavcev in sicer radi tega, ker se niso mogli sporazumeti, katera unija vrši to in katera drugo delo.

Na konvenciji sta se obe uniji sporazumeli v tem, da bo unija karpenterjev odstranila lesene škatlje, v katere vlijeajo beton. Les bo unija odstranila potem, ko se bo beton strdil. In les, ki ga bodo delavci prve unije pusti- li na mestu, bodo smeli odpeljati v sicer radi tega, ker se niso mogli sporazumeti, katera unija vrši to in katera drugo delo.

Ako je ta les še uporaben za da zvedela za naslov Anton Se- druge škatlje, ga bodo delavci rianz, poročen z Ano Dahill, ki gradbene unije smeli prepeljati sta bivala v New Yorku. Kdor na drugo delo in karpenterji bo- kaj ve zanju, je proščen da sporo- do iz tega lesa zopet zbil škatlje za beton.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Vabilo na sejo. — Nocoj ob 7:30 bo seja društva sv. Ane št. 4 SDZ. Po seji bo nekaj prijetne zabave. Le pri- dite v velikem številu.

Ušesa se bodo odpočila. — Župan Burke je odločil, da po- slej ne bodo smeli zvočni truki po ulicah v Clevelandu razsajati po 8 uri zvečer. Dozdaj so vpili do 10 in še čez. Tudi podnevi naj bi jih pregnali z ulic, ki take počenjajo kot jesiharji.

Za lepo kuhinjo. — Ako želite modernizirati svo- jo kuhinjo, si oglejte vzorce v trgovini Brodnick Bros. na 16013 Waterloo Rd. Tam vam bodo pokazali krasne Youngs- town kuhinje, ki so priznane najbolj moderne, pravijo.

SDD kliče na sestanek

SDD na Recher Ave. sklicuje na sestanek vse ženske, ne glede na organizacije ali društva. Va- žna zadeva je na dnevnem redu. Sestanek bo nocoj ob 7:30 v SDD na Recher Ave.

Sinko je

Vile rojenice so se oglasile pri družini Mr. in Mrs. Harry Za- vitz, Columbus, Ohio, ter jim pustile krepkega sinkota, prvo- rojenca. Vse je zdravo in ve- selo. Mrs. Donna O. Zavitz je bila prva, ki je videla sinkota. Sinko je bil prvi otrok, ki se je rodil v tej družini. Sinko je bil prvi otrok, ki se je rodil v tej družini.

Kolumbov dan. — Danes je Kolumbov dan, v ne- katerih ameriških državah je na- rodni praznik. V Clevelandu bo. do zaprta sodišča in nekateri drugi javni uradi.

PO VZHODNIH DRŽAVAH AMERIKE SILNA VROČINA, NA ZAPADU SAPA

Dočim je vladala te dni v vz- hodnih ameriških državah ne- navadna vročina (v Clevelandu je zlezal toplomer na 86 stopinj) je divjal po zapadnih državah veter, ponekod tudi do 95 milj na uro. Napravil je mnogo škode in tudi 15 smrtnih žrtev je bilo. V Newkarku, N. J. je na 10. ok- tobra kazal toplomer celo 92 sto- pinj.

V državi Illinois je vihar po- diral drevo in ga treščil na bližnji šolski vrt; ubito je bilo neko 7- letno dekletce, šest otrok pa je bilo ranjenih.

Najbolj močna sapa je divja- la preko države Minnesote. V Minneapolisu je veter dosegel brzino 90 milj na uro. V hotelu Sheridan je sapa podrla 60 čev- ljev visok dimnik. Štiri ženske so pri tem dobile nevarne po- škodbe.

DVE UNII V GRADBENI INDUSTRIJI STA SE KONČNO LE SPORAZUMELI

St. Paul, Minn. — Tukaj se vrši konvencija AFL (Ameriške delavske federacije). Tukaj je prišlo do sporazuma med dvema unijama gredbene stroke po dol- gih letih spora in stavk.

Nesporazum je bil med unijo karpenterjev in unijo delavcev in sicer radi tega, ker se niso mogli sporazumeti, katera unija vrši to in katera drugo delo.

Na konvenciji sta se obe uniji sporazumeli v tem, da bo unija karpenterjev odstranila lesene škatlje, v katere vlijeajo beton. Les bo unija odstranila potem, ko se bo beton strdil. In les, ki ga bodo delavci prve unije pusti- li na mestu, bodo smeli odpeljati v sicer radi tega, ker se niso mogli sporazumeti, katera unija vrši to in katera drugo delo.

Ako je ta les še uporaben za da zvedela za naslov Anton Se- druge škatlje, ga bodo delavci rianz, poročen z Ano Dahill, ki gradbene unije smeli prepeljati sta bivala v New Yorku. Kdor na drugo delo in karpenterji bo- kaj ve zanju, je proščen da sporo- do iz tega lesa zopet zbil škatlje za beton.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland 2, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

OCTOBER

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto;
za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele
izven Zed. držav \$10.00 na leto.
Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

No. 200 Wed., Oct. 12, 1949

V Jugoslaviji ni volitev

Pravijo, da je letos meseca maja potekel mandat samostojnim poslancem titovske narodne skupščine v Beogradu. Pa nič. Ni volitev, ni priprav, celo govorjenja ni nič o tem dejstvu.

V vsaki demokratični deželi ves narod budno pazi, da so volitve vedno o pravem času. Navadno raje zahteva narod volitve poprej kot pa kasneje. Stranka, ki hoče zavladati volitve iz kakih političnih razlogov stori greh napram demokratični javnosti in dobi plačilo pri prvih volitvah. Le kako izredni, važni, splošno državni razlogi so dovolj močni, da se splošne volitve smejo odložiti brez škode za redno državno življenje. Te razloge je treba povedati in jih razložiti. Narod jih ceni in po svoji oceni potem tudi tak ukrep sodi, uvažuje ali pa obsodi. V Jugoslaviji pa enostavno nič. Nikomur še na misel ne pride, da bi se vprašal čemu volitev in kako dolgo jih ne bo. Zdi se, da je ljudem kar prav, da jih ni. Vsaj je manj obiskov OZNE po hišah, manj terorja, manj groženj, manj šikan.

Ali morete kje dobiti temeljitejši dokaz kot je ta molk, da v Jugoslaviji volitve niso nič vredne? Samo za ničvredno stvar se ljudje ne brigajo. Samo ničvredni dogodki gredo lahko mimo, da se nihče še zmeni ne. Tako je z volitvami v Jugoslaviji.

Narod ne brskanja po tem, da je sedanje stanje notranjega režima se vendarle ne da imenovati kriminalna klika mogla sfabricirati neko večino, ki bo taka kot je sedaj, pa če so volitve ali pa ne, pa naj volijo ljudje kakor hočejo in naj žrtvujejo kolikor hočejo, da bi priborili kako veljavnost svojemu glasovanju. Koncem koncev, po vseh zaporih, po vseh kaznih in po vsem nemiru — napiše titov komisar volilni rezultat in ga da v službeni list kot službeni izid, pa je konec.

Titov režim je režim policije, se dejansko vzdržuje s policijo, javno in tajno in bo slej ko prej tak ostal, pa naj bodo kake titovske volitve ali ne.

Med tem pa ima Titova klika druge razloge, da se volitev boji. Tito pred vsem ne ve kaj bodo napravili njegovi lastni komunisti, če jih spusti k volilnim skrinjicam. Ne ve, kaj se bo zgodilo na zborih komunistične stranke po okrajih, ni siguren kateri kandidati bodo tam izglasovani, ne ve kakšni ljudje bi koncem koncev kljub vsej pozornosti OZNE in UDBe bili izvoljeni. To je prvi razlog, da mož ne želi na volitve sedaj. Ta razlog pač kaže, da ni kaj siguren, vsaj ne toliko kot se to raznim ameriškim obiskovalcem zdi.

Drugi razlog, da mož ne mara načeti volilne kampanje, je pa v tem, da bi ga ta spravila v nerodnost pred svojimi darovalci na zapadu. Saj je res, da vedno naglašja, da je komunist, saj je res, da ni prav nič boljši komunistični tiran kot so drugi ali vendar se v dnevnem časopisu sedaj toliko njegovih nasilij ne vidi kot bi se jih moralo opaziti takoj čim začne volitve. Tito si ne more dovoliti, da bi dovolil po leg svoje še kako drugo politično stranko. Če le dovoli komu nastopiti, se ne ve koliko bo kdo dobil. Ze ta reč bi pa na zapad, ki dolarje daje in blago pošilja, čudno vplivala. Kako, da podpira Amerika ali Anglija tiranstvo, ki niti kake problematične opozicije ne dovoli, bi se demokratična javnost vpraševala.

Če Tito dovoli le eno opozicijsko stranko, se bo izkazala vsa puhlost njegove laži o "ljudskem režimu." Moral bo takoj nastopiti s politiko proti kandidatom, ki bi se pojavili na tej listi, moral bi zapirati, shode prepovedovati, pretepati in napolnjevati koncentracijska taborišča. To bi bili vsaj dva meseca dnevnih dogodkov v Jugoslaviji. Kdo ve kako bi volilni boj te vrste izkoristil zapad, kdo ve kako Sovjetska Zveza. Tito se volitev boji, ker nima nikjer prijatelja, ker je njegov posel nepošten in njegova oblast sloni na laži in goljufiji, ki vsak čas lahko rodi tudi zanj kako novo zlo.

Tito bi se nobenih "volitev" ne strašil, če se ne bi bal zunanje politične posledice. On volitve zna "delati." Boji se pa, da bi njegove mesarske volilne metode mogle škodovati drugim njegovim interesom, ki so mu sedaj bolj nujni in zaščitne potrebni kot videz njegove "ljudske demokracije," v katero itak nihče več ne verjame.

Trenutno Tito bolj rabi zunanjo ekonomsko pomoč kot vse drugo. Njegovih prošenj za posojila, njegovih pogodb za dobave z zapada ne sme sedaj motiti notranji nemir volilnega boja. Njegove zrahljane komunistične organizacije se ne sme dotakniti noben vetrič, sicer se lahko zgrudi in vsa našeljenost titovske moči gre v prah.

Bilo bi pa potrebno in prav, da mi tu, kjer svobodno moremo ocenjevati dogodivščine v Titovini, prav to okolnost upoštevamo, ko ocenjujemo poročila o političnem položaju v Jugoslaviji. Mi smo vedno trdili, da med narodom v do-

movini ni niti približno toliko komunistov kot jih je v zapadnoevropskih deželah, kjer imajo svobodne volitve. Vedno smo naglašali, da komunisti ni nikjer prišel do zmage po svobodnih volitvah. Sedaj, ko je Tito nekaj strah pred policijskimi komunističnimi volitvami, a za vsake druge ve, da bi ga pokopale, nam je Tito sam dal nov dokaz, da imamo prav. Je pa veliko vprašanje ali bo uspel Tito, da toliko konsolidira svoj položaj, da si bo upal na volitve. Ne mislimo, da se bo konsolidiral na znotraj, tam konsolidacije ne potrebuje, tam je nikoli ni imel, tam ima OZNO in UDBo, vprašanje je le, ali bo prišla zunanje politična situacija še kdaj toliko ugodna zanj, da bo lahko opravil to mesarsko klanje pravega narodnega razpoloženja.

BESEDA IZ NARODA

Tone
s
hriba
piše

Tone poroča o stavki

Joliet, Ill. — V naši tukajšnji jeklarni smo tudi menjali delati. Odlili smo na stavko. Blizu 2900 delavcev potova, ko pišem ta dopis. Morda bomo že zopet na delu, ko bodo te vrstice objavljene. Da bi le bili. Ampak, jaz menim, da ne bomo tako kmalu nazaj na svojih mestih. Stavka se zna vleči.

Posledica jeklarske stavke je tudi, da je tukajšnja železniška družba Elgin, Joliet and Eastern Railroad Co., odslužila skoro polovico svojega osebja, ker ni prometa. Delo jenja na enem koncu, pa jenja tudi na drugih mestih.

Glede naše stavke prevladuje v javnosti različno mnenje. — Ljudje obsojajo eni stavkarje, drugi deloma tudi delodajalce. Tako tudi obsojajo pre-

Ali je to obsojanje pravilno, se nihče ne vpraša. Vsak le gleda na to, da smo v času vsestranske draginje in da bo vsaka zahteva po višji plači, draginjo potisnila še navzgor. To je morda deloma res. Toda premogariji in jeklarji ne stavkamo za to, da bi drugim draginjo navijali, ampak zato, ker draginja nam pobere ves zaslužek in druge poti ni, kakor da je treba več novaca, da zmagujemo stroške, ki nam jih navija življenje.

Višjim uradnikom naših velepodjetij je lahko sestavljeni proračuni in priporočati to in ono, ampak vsaj jaz nisem še nikjer zapazil, da bi se kateri teh tičev sam prostovoljno odrekal višji plači, penziji, ali kakemu drugemu dohodku, do katerih so upravičeni ali kateri so jim določeni. Nam, ki delamo za tistih par dolarjev, pa znajo dati toliko nasvetov, da ko bi se dalo od nasvetov živeti, bi ne potrebovali nikakih povlaščenj plač. Zadeve bo treba rešiti drugače, tako da bo za vse prav in ne samo za nekatere.

Prometnih nesreč je tudi v našem mestu in v tukajšnji okolici veliko. Na Peotone Rd. ne daleč od tukaj proti jugozahodu se je dogodila pred nekaj dnevi velika avtorna nezgoda. Trije avtomobili so trčili skupaj in dva sta bila ubita, drugi pa več ali manj poškodovani. Tukajšnji mestni očetje se že daj časa zavzemajo, da bi izboljšali avtomobilski promet na tukajšnjih ulicah in potih. George Barton, poseben specialist za urejanje prometa po mestih, se je mudil te dni v našem mestu in je proučeval s predstavniki tukajšnjega mesta za promet, kako bi se dalo izboljšati, s katerimi bi se promet pospešil in da bi bilo čim manj gneč na naših križiščih. Do nekega zaključka so prišli. Dve ulici, to sta Clinton Street in Van Buren St., sta določeni, da se bo znanprej

po njih vozilo samo v eno smer — "one way traffic." In še več drugih določil bo prišlo v veljavo. Upajmo, da bodo nezgode in nesreče v bodočnosti zmanjšane.

Naš Mr. Jože Zalar in naš Frank "Cookie" Gospodarič, sta se mudila te dni na Dunaju — pardon! v Washingtonu. Jaz sem še vedno petdeset let zadaj. To so bili časi, ko smo vedeli za pot samo na Dunaj. Tam sta prisostvovala zborovanju od National Fraternal Congress. Kaj več bosta poročala sama, kaj so uganili na tem zborovanju.

Frank Gospodarič je tudi pobegnil pri velikih glavah v Washingtonu, da bi kaj pospešil bolj širok in boljši zakon, ki dovoljuje prihod beguncem. On pričakuje iz Italije bratranca Cirila Azmana, njegovo ženo Cilko in tri otroke. Da bi le bežanje kaj zaleglo in da bi begunska družina kmalu prišla v to svobodno deželo.

Druga za to pot nimam, pa še drugi kaj.

Tone s hriba.

Iz Barbertona v Pennsylvanijo

(Mirko — ič)

Barberton, O. — Proti pričakovanju sem prišel v Zed. države. Ko so se drugi hvaležili, da imajo v Ameriki strice in tetke, ter slične sorodnike in botrčke, sem jih kar zavdal. Pa se je le zoddilo, da se je tudi meni nasmehnila sreča. Zato je poskrbel dobri Father Merkun, bivši župnik v Dobropolju, poznani slovenski javni delavec in združni organizator. Seveda, če bi Father Merkun ne našel prav tako dobrega, nad vse delavnege in za slovensko stvar navdušenega Vinka H. Lauterja, ne vem, kako bi se zadeva iztekla. Father Merkun, Mr. Lauterj in pa Ligi gre zahvala, da sem prišel v deželo svobode in demokracije. Če bi teh ne bilo, bi se mi najbrže tudi nikoli ne sanjalo o Pennsylvaniji, katero sem obiskal ob času, ko so ameriški delavci praznovali svoj praznik — Labor Day.

Da so katoliški ameriški Slovenci dobrega srca, to sem vedel že prej iz raznih poročil, da pa so tako zelo gostoljubni, postrežljivi in odprti rok, pa res nisem slutil. Kako dobro de to srečo, ki je bilo doslej vajeno prejemati le u darce in brce. In tako se je zgodilo, da so me Mr. Charly Krow, njegova žena Frances in pa teta Frances Suhadolnik povabili na vožnjo v Pennsylvanijo. "Hočeš z nami?" — Kdo bi se branil ljubeznivemu povabilu? "Sur," sem brez pomisleka odvrnil. Kar težko sem čakal sobote, ki je bila določena za "veliki izlet." Sto milj vožnje iz Barbertona do Ambridge-a, to pač niso mačkine solze.

Naglo smo drčali tisto soboto po gladki cesti. Čeprav smo prestopili mejo države Ohio, bi se tega nikdar ne zavedal, da me ni na to opozorila teta Suhadolnikova in pa občestna tabla. Mislim sem si, koliko ceremonij je treba v

Evropi za tako stvar. V mestu Rockdale bi skoraj običali. Ceste in ulice so bile kar natrpane raznih vozil. Kmalu smo izvedeli za vzrok. Praznovanja so stoletnico mesta. Zdrčali smo preko Ohio reke. Z zanimanjem sem opazoval ogromno industrijo. Tovarna se drži tovarne in zemlja povsod prerita. Človek pač ne da miru. Kot krt rije po zemlji v temne globine in išče v njej zakladov, pa naj bodo v obliki črnega diamanta — premoga, železa ali olja. Koliko bogastva hrani zemlja v globinah, koliko živeča da pridnim rokam! Pač res, ljudje bi lahko bili srečni in zadovoljni, če bi ne bilo med njimi zavisti in zlobe. Spomnil sem se trpeče domovine, kjer bi tudi mi lahko imeli svoj miren kotiček, če bi ne bilo tam nakupičenegega toliko gorja, ki so ga povzročili tako zvani "odrešitelji" Ljudstvo strada kljub žuljem in bogatim sadovom zemlje zato, da dobi v zameno — stroje. . . Pa tudi stroji brez božjega blagoslova države ne bodo osrečili.

Proti večeru smo dospeli na prvi cilj potovanja — v Ambridge. Gostoljubna Rosenburgerjeva hiša na Maple St. nam je dala zatočišče. Dasi-ravno tujec, sem se počutil kakor doma. In kako tudi ne! Saj so nam oče in mati Rosenburger, prav tako sin Joe in njegova žena odprli vse šrambe pri hiši in kar tekmovali, da bi nas čimbolj privražali. Pa nas tudi so. Zlasti oče Rosenburger bi nas s svojo kapljico radi posadili v "rožice." Pa se nismo dali, če-ravno je njihov vinček dober, zelo dober!

Stopil sem tudi malo po Ambridgeu. Hitro sem našel na štajersko rojakinjo, doma iz Slovenskih Konjic. Kar dobro je človeku, če najde tako da-let od doma rojaka, ki je po-časi našim misli. Lep Slo-venski dom imajo v Ambridgeu. Tudi tu sem trčil na rojaka, a sem kmalu videl, da sva različnih mnenj. Pa to ni nič tako čudnega danes. Ko je njegova žena hvalila državniško modrost Tita in začela govoriti o "propagandi," sem ji pokazal pismo iz doma-čih krajev. Čitala je in zna-jevala z glavo: "Kaj res tam jemljejo ljudem zemljo?"

"Da, res mamica! Če ne verjamete, pojdite tja. . . "Nak, tisto pa že ne!" je dejala. Nasmehal sem se in si mislil sam pri sebi: Nekaj mesecev Titu-ševnega raja bi ozdravilo do temelja ameriške neverne To-maže.

Zelo me je v nedeljo pri ma-ši v slovaški cerkvi presenetila vstopna slovenska mašna pesem. Slovaške sestre, ki vodijo kat. šolo, dajo tudi slo-venski pesmi častno mesto na koro. Kako lepo! Se pred polnočem pa smo se naložili na "bus," ki nas je potegnil na drugi cilj potovanja — v Strabane. Z nami so potovali tu-di "slavčki" — slovenski pevci in pevke. Moram namreč pohvaliti Slovence v Ambridgeu. Eni izmed redkih so, ki imajo svoje pevsko društvo z imenom "Rožmarin." Pa so fantje in moški, dečke in že-ne res kot pušle.

V Strabane je bila namerč-3. 4. in 5. sept. proslava 35-letnice obstoja dr. sv. Jeronima in ameriška slovenska najbolj zaslužna podpora organiza-cija KSKJ je imela tam svoj dan. Lepše pač ne bi mogli proslaviti 35 letnice obstoja kot so jo s koncertom sloven-ske pesmi, ki ga je priredilo slovensko pevsko društvo "Rožmarin" iz Ambridgea. Z naj-večjim užiteksem sem poslušal petje. Lepo so zapeli in želi-ti zasluženo priznanje. Čla-ni "Rožmarina" se najbrže ni-ti dovolj ne zavedajo, kako ve-liko kulturno delo vršijo s tem, da gojijo lepo slovensko pe-sem. Lepa slovenska pesem bo

ČE VERJAMETE AL PA NE

Bil sem čisto gotovo namer-njen, da si nekaj prihranim, po-tem jo pa udarim dalje proti za-padu in od tam čez morje, ka-mor mi bo že kazalo, samo da bom videl kaj sveta. Od tega so me Kanadci kmalu odvrgli, ko so mi nasikali vse strašne ne-varnosti, v katere se bom podal, ako grem dalje proti zapadu v nepoznano divjino. Tam je ko-nee vsake civilizacije, pravico imajo najmočnejši, to se pravi taki, ki imajo orožje za pasom in ki te najprej ustrelje, potem te pa šele vprašajo, kdo si, kaj bi rad, pa zakaj.

Ob takih dokazih je naravno, da sem sklenil ostati v Kanadi in kar tam zabogati. Hitreje bi šel v Avstralijo, sem računal. Tam bi začel z ovčejrejo in ko bi jih imel enkrat en milijon, bi jih prodal po dolarju, pa bi bil preskrbljen za vse življenje. Kar tako!

Tam, kjer sem bil na stanova-nju, so me imeli kot za svojega. Gospodinja mi je ob neki prili-ki omenila, da imajo starši nje-nega moža farma nedaleč od Re-gine in da je doma še ena hčer-ka, ki bi jo radi oddali kakšnemu zastavnemu fantu. Naglo sem segel pod nos, pa roko hitro od-maknil, ker ni bilo tam še nič. Pametna ženska je takoj uganila moje misli in je dodala, da je dekle čisto po kanadski modi in da fanta, ki ima brke, niti ne pogleda. Tukaj je bila že ena točka zame. Povedala mi je na-prej, da bodo dali starši dekletu lepo doto, če bo dobila pravega moža; dali ji bodo nekaj krav, par konj, raznega poljskega oro-dja in mlada bosta lahko vzela tam blizu 160 akrov zemlje, ki je, da kanadski vlada za borih 10 dolarjev novim naseljencem.

Če pride pravi, je venomer po-navljala, bo lahko takoj začel z dobro farmo, živino in vsem po-trebnim.

Ampak, je dodala, tisti fant, ki je pri nas na hrani in stano-vanju in ki vozi z gospodarjevo vprego, bi dekleta rad dobil. Pa je ne bo dobil, je rekla, ker je Anglež in v sorod-

tista skrivnostna sila, ki bo v srch ameriških Slovencev, po-sebno v Ameriki rojenih, oh-ranjala velike vrednote kot so vera in materina beseda. Kaj slovenska pesem pomeni, ve zlasti slovenski begunec. Slo-venska pesem je bila včasih edino sredstvo, ki nam je od-piralo in mečilo trda tuja sr-ca.

Ali naj izdam še neko skriv-nost? V pevskem društvu "Rožmarin," ki ima nekaj nad 20 članov, sodeluje nič manj kot DEVET Rosenburgerjev! Klobuk dol pred vnetimi pev-ci, njihovim pevovodjem, ki je ruskega porekla, zlasti pa pred poztvovalnimi ljubitelji slo-venske pesmi — Rosenburger-ji! Čast, komur čast! Da sta nas in številne goste, med ka-terimi je bil tudi p. Kazimir Zakrajšek, vžgala s svojimi solospeli Miss Mary Polutni-koza iz Lorain, Ohio in pa predsednik KSKJ, Mr. Germ, ni treba še posebej omenjati. Se danes mi odmeva refren Gernovega samospeva v duši, da je pač domovina samo e-na. . .

Da je bilo v Strabane tiste dni zelo živahno, se razume. Zlasti zvečer, ko je muzika po-vzročala srbečico na podpla-tih. Marsikaj zanimivega so mi povedali iz zgodovine dr. sv. Jeronima, o trdem delu in borbah zavednih slovenskih katoliških pionirjev. Kar ga-nilo me je, kar sem slišal o po-žrtvovalni, vzgledni in goreči slovenski ženi, materi bivšega predsednika društva sv. Jero-nima (Daleč na 3. strani).

stvo ne marajo drugačne kot Nemca ali vsaj takega, ki zna nemško. Vse besede so tekle ta-ko, kot bi hotela reči: Japček, sreča te išče, če nisi zaspan. No, tega dekleta si bo treba pa ob priliki pogledati, sem rekel sam pri sebi. Če je namenjeno, da bom postal v Kanadi bogat far-mar, pa bom, saj imam čas in nikjer nisem ne zavezan ne ob-vezan. Blažonova Mica bo že potrpe-la, če ne bom kmalu pri-šel domov. S farmami se men-da le počasi zabogati.

In nekega dne se mi ponudi lepa prilika. Moj sostanovalec, tisti angleški fant, je sklenil, da bo šel na ogled na farma star-šev našega gospodarja. Kupil bo sodeček piva, je rekel, ga naložil na voziček, ki si ga bo izposodil s konjem vred v javnem hlevu in se peljal v nedeljo zju-traj ven na farma. In jaz naj bi se peljal z njim, je rekel. Rad bi šel, ampak kaj bova pa po-čela spotoma, ko jaz ne znam več kot kakih sedem angleških besed, pa so niti sedem ne nem-ških. Pa so me domači silili, naj le grem, saj pot ni ravno dolga in bom že kako prenesel angleško družino, tam na far-mi bomo pa itak samo nemško govorili. Gospodinja mi je skrivaj šepnila, naj le grem, da ne bo tisti pestjak od Angleža sam sitnaril okrog dekleta.

No, pa pojdiva, sem rekel. Fant je res dobil v najem vo-ziček in konja, kupil sodeček pi-va in odpeljala sva se ven na farma po mehki poti. Ne v ti-sto smer, kjer sem jaz prena-šal rovnico, ampak v drugo, to sem takoj uganil. Bi tudi ne šel, če bi šla v tisto smer, odko-der nas je tisti farmar tako pre-pričevalo pognal s svoje zemlje. Najeti konjček ni bil po-sebno hiter, ampak drobil jo je pa v stalnem teku po mehki po-ti. Prvič je bilo, da sem se vozil v kanadskem bagru. Lahko vozilo bi komodno vlekel z me-zincem. S fantom sva se kar dobro razumela. On mi je pri-povedoval svoje doživljaje, sem sodil. Ker se je svojim besed-am sam smejal, sem se tudi jaz, ker je tako zahtevala olik-a. Jaz mu nisem pripovedoval nič, ker nisem edel, kaj bi ga zani-malo, razumel pa itak ne bi nič.

Kar hitro je nama čas minil in v nekaj urah sva dospela na cilj. Moj tovariš je družino poznal in me je predstavil. O meni so že slišali, so rekli in so me kaj zvedavo merili od nog do glave. Oče mojega gospodarja v mestu je bil prijazen človek in ko smo jo udarili po nemško, smo bili kmalu doma-či. Tudi mati so bili prijazni. Dekleta ni bilo pa nikjer. Pove-dali so, da je pri sosedovih. — Pri "sosedovih" pomeni lahko vse od ene milje do 100 milj raz-dalje. Moj tovariš je rekel, da bova šla ponjo z najinim vozič-kom. Le, smo vsi rekli, zvalili sodeček v hišo in naročili, naj počakajo, če morejo, da ga bo-mo skupaj nastavili. Pa sva se odpeljala z najinim konjčkom. Kmalu sva bila tam in "neves-ta" je bila vidno vesela, ko sva stopila v hišo in jo povabila do-mov. Ona mene gleda, jaz pa njo. . . bi se lahko reklo, ker jaz sem res zibal vanjo, da bi skoro oči izgubili. Tudi ona mi ni priznala in prav malo je manjkalo, da se nista začela za roke držati, ker dekle je bilo za-res všeč mojim očem. To se pra-vi, če je sedela. Pri hoji se je nekoliko majala na eno stran, kar bi ji morda nerodno dohlo, če bi nosila vodo na glavi. V obraz je bila pa res zletna.

Moj tovariš je bil kar pozab-ljen, ker dekle mu še odgovar-jalo ni, ako jo je kaj vprašal. Samo vame je silila in hotela vse zvedeti od mene, kdo sem in kje sem doma. Saj ji nisem za-meril če sem jo tako hitro spra-vil iz glajza, ker taki fantje ta-krat niso rasli po kanadskih prerijah, bi rekel.

JETNIK V GORAH MESECA

Bridges — Anžič

"Pečena svinjina!" pripomni Roger veselo. "Kaj naj pa zdaj storiva?"

"Razparala jo bova, obesila tako visoko, da je ne dosežejo hijene," odgovori Bart in potegne iz žepa nož.

"Rajši se prej napijva," predlaga Roger. "Žejen sem kot kanja"

Bart priklama in oba kreneta k potoku. Poklekmeta na zemljo in željno pijeta čisto, hladno vodo, ko tišino naenkrat pretrga živjak kakor od parne piščalke in začne skozi grmovje lomastiti neka težka zverina.

"Kaj je to?" krične Roger in skoči pokonci.

"Slon," pravi Bart in hitro sname puško. "Po razdraženem sikanju pa bi sklepal, da je samec, ki se potepa."

"Je že tu!" hlastne Roger, ko se prerije skozi goščo velika, silva gora in se vali proti njima. Orjak je bil dvanajst čevljev visok, rilec je nosil visoko pokonci, njegove male, skoro svinjske oči pa so žarele ko ogenj.

Bart počaka toliko, da se mu približa strašna žival na dvajset jardov, nato pa ustrelj. Ko se začuje udar krogla, pade slon na kolena, in sicer s takim truščem, da se kar zemlja strese. Bart poskusi še enkrat ustreliti, toda zadnja patrona se je zatekla, tako da ni mogel poritniti v cev druge; Roger pa puške sploh imel ni.

"Zopet se spravlja na noge!" zakriči Roger z grozno prestrašenim glasom.

Res je bilo tako. Slon se je s težavo spravljal pokonci in Bart je vedel, da morata bežati. Ta izhod je bil sicer dosti slab, pa kaj, ko ni bilo boljšega!

"Bživa!" pravi skoraj brez sape in že bredeta potok, nato pa jo ubereta skozi gosto grmovje, njima za petami pa slon. Če je bila zver že prej jezna, je bila pa zdaj od besa kar divja in drla je skozi gosto grmovje kakor parni valjar.

"Ali ne bi mogla splezati na kako drevo?" sopihaje vpraša Roger, ko pridirja vstric Barta.

"Ni nobenega dosti velikega. Pa tudi časa nimava. Najti morava kako votlino v skalah. Samo to naju more rešiti."

Dolgi grebeni so se vzpenjali pred njima, strmi kot stena, tla ob njihovem vznožju pa so bila posejana z velikimi skalami, ki so se naletele od zgoraj. Med te skale sta se potapljala in spet prikazovala ter se vila med njimi sem ter tja. Slona so skale ovirale, niso pa ga ustavile. Videti je bilo, da ju mora dohiteti. Bartu je sapala piskala v grlu, velike znojne kaplje so mu jemale vid in v ušesih mu je pelo kakor grda pesem.

Naenkrat uzre v čerh temno liso. Bila je v steni odprtina, ni pa mogel povedati, je li samo odprtina ali pa morda prava votlina. Pokaže torej nanjo.

"Tja!" zakriči in že se Roger zavijti vanjo.

Ko hoče Bart za njim, stopi z leve noge na prosto ležeč kamen in pade. Pri padcu je čutil, kako mu je nad glavo zapiskal slonov rilec, pa ogromna zverina je dirjala s tako naglico, da se ni mogla usaviti in zato se je Bartu posrečilo, da se je prevrnil in se prekučnil za Rogerjem.

Bila sta v votlini, v pravi pravcati votlini. Bart se je vendar še nekako spravil na noge in po sili nekajkrat stopil globlje vanjo, nato pa se zopet zgrudil. Bolelo ga je tako hudo, da je skoraj omedleval, a zunanje je divje raztepaval in trobil slon.

"No, in zdaj sva na slabšem kakor sploh kdaj," se Roger bridko pritoži.

"Pa si vsaj živ," ga zavrne Bart.

"Kaj mi to pomaga? Saj ne moreva priti ven, ker preži na naju zbesnela žival. Kar tu bova morala obitati in umreti od lakote!"

Bart mu ne odgovori in zato se Roger ozre nanj.

"Kaj pa ti je?"

"V členku sem si izpehnil nogo," pravi Bart komaj slišno, pa vendar se zbere vse svoje moči in pogleda naokoli. "Roger!" reče nato, "ta votlina je velika in morda ima še kak drug izhod. Ali imaš vžgalice pri sebi?"

"Da."

"Dobro. Pojdi torej po votlini in poglej, ali ima še kak drug izhod. Ali pa boš morda našel na rovi, ki te pripelje na vrh grebenov, potem pa lahko prekoračiš grapo više gori. Če prideš ven, povej vso stvar mojemu očetu. On bo že vedel, kaj storiti."

Roger je le še sedel in se grdo držal in Bart je bil radoveden, kaj neki tuhta v svoji muhasti glavi. Končno pa se le digne in pravi osorno: "Naj bo. Poskusim."

24. Ne fantov ne čolnov!

Bart je videl Rogerja, kako je iz svetlobe izginil v temni predor; videl je še, kako je prasnala vžgalica, ter gledal, dokler ni še to izginilo. Nato pa si je sezul čevljev in nogavico ter začel drgniti poškodovani členek, ki je otekal in močno utripal.

Zunaj pa je stal na straži razdraženi potep. Včasih je pokleknil in se poskušal preriniti v votlino. Rilec mu je švilgal po temi kakor kača. Pa Bart se ni premaknil, kajti vedel je dobro, da ga zver ne more doseči. Ko bi imel vsaj pol toliko gotovosti, da bo Roger našel izhod, bi bil srečnejši; a bil je prepričan, da ni skoraj nobenega upanja. Pa tudi če bi Roger kako pot našel, kdo mu more povedati, kaj bo storil? Saj je Bart le predobro vedel, kako zelo ga Roger sovraži!

Preteklo je že precej časa, toda Rogerja ni bilo nazaj. Končno Bart zaspi. Ko se pa zdrzne in prebudi, se začudi, kje da je. Najprej opazi, da se je solnce umeknilo izpred votline; iz tega spozna, da mora biti že kesno popoldne; opazi pa tudi, da je slon odšel. Splazi se po rokah in nogah naprej, pa vendar poljske kamen in ga vrže ven.

V tistem trenutku pa se zopet oglasi grozno trobentanje, da je kar odmevalo in se je zemlja tresla; pošast je začela znova napadati.

(Dajte prihodnjice)

Najstarejša protestantska cerkev v Zed. državah je cerkev sv. Pavla v Eastchester, N. Y. ki je bila ustanovljena leta 1665.

IZ BARBERTONA V PENNSYLVANIO

(Nadaljevanje s 1. strani)

nija, Johna Beveca; o zagrizeni gonji zaslepljenih rojakov itd. O, da bi imeli mnogo tako zavodnih žena in mater, delavnih mož in fantov, pa bi nas ne bilo strah bodočnosti.

In ko bi se že vendar odprle oči zaslepljenim slovenskim rojakom doma in tudi tu v Ameriki, da bi spoznali, da je le v naročju kat. Cerkve doma resničen napredek, večna in časna sreča! Ko bi vsaj sedanjše trpljenje slovenskega rodu strežilo vse zapeljane, da bi odstranili raz sebe rdeči madež srpa in kladiva! Društvo sv. Jeronima ima tudi močan mladinski oddelek. Ima pa menda tudi najmlajšega predsednika — Herberta Tamsick se piše. Marljivo je ta dan hodil med gosti in bil brižen za vse, kar se je godilo. Vesel sem bil tudi njega. Gotovo bo hodil po stopinjah delavnega in nesebičnega bivšega predsednika Johna Beveca. V mladini je bodočnost.

V pondeljek zjutraj je že bilo, ko je šofer pognal "bus" nazaj v Ambridge. Malo smo podremali, toda meni na ljubo, je vedno postrežljivi Mr. Krow zopet napregel svojega "konjička" in nas zopet peljal nazaj v Strabane. Zopet sem našel rojaka, profesorja na katoliški kolegiji v Pittsburghu. — Bili smo tudi na seji KSKJ in poslušal lepa poročila o delovanju. Bilo pa je vse v angleškem jeziku, zato sem ujel le tu in tam kakšno zrno kakor slepa kura. Moj angleški besedni zaklad je še presneto skromen. Toda zrno do zrna pogaa, kamen do kamna palaca.

Moral smo se posloviti, čeprav bi bili še radi ostali na zborovanju KSKJ, ki je bilo popoldne. Tekli Suhadolnikovi se je stajalo po lepi Ohi, Pennsylvania ji je preveč hribovita in puščobna. Hribov pa ona ne "lajka." Vnela se je v Ambridgeu debata o tem, kje je lepše v Ambridgeu ali v Strabane, kjer se gre gori in dol in pa zik-zak, sem in tja, ali pa v Barbertonu, kjer je vse bolj ravno in prostorno. Vsak je trdil svoje. Potegovali so se za prvenstvo Ambridge in Barbertončani. Končno je zmagal posredovalni predlog: "Povsod je lepo, a doma je najlepše."

S to mislijo smo se poslovili od prijaznih gostiteljev ter se prepustili večji roki našega voznika Charlyja. Utrujen sem bil od stoterih vtisov, glava mi je kinkala sem in tje. Le tu in tam mi je oko ujelo kako zanimivost, katero sem hitro zapisal v svojo beležnico, tako n. pr. bradate pristaje "Amis" verske sekte, ki se še danes branijo avtomobilov ter se staromodno vozijo na vozičkih ki jih vlečejo konjički. Nad našim spretnim vozačem Charlyjem pa sem med potjo postal tako navdušen, da bi ga takoj, če bi v U. S. A. kaj pomenil, predlagal za prvega šoferja samega ameriškega prezidenta. Za danes naj rečem le to: Vsi Slovenci, kar sem jih doslej srečal v Barbertonu in Pennsylvania, od družine Lauterjeve do Charlyja Krowa in njegove ženske Frances pa tudi tetke Suhadolnikove, so zelo "nais." Bog vas živi!

Vedno nov klobuk

"Lep nov klobuk imaš. Kdaj si ga kupil?"

"Pred desetimi leti. Ko sem ga nosil tri leta, sem ga dal obrniti, čez dve leti pa nanovo obarvati. Po preteku štirih let sem kupil nov trak in klobuk je bil zopet kakor nov. Pred štirinajstimi dnevi sem ga pa v kavarni zamenjal z nekim drugim."

Zahvala za presenečenje ob 25 letnici

Cleveland, O. — Prisrčna zahvala vsem našim prijateljem za presenečenje za najino 25. letnico. Enajsti september 1949 ne bo nikoli pozabljen pri nas, ker to je tisti dan, na katerega so nam napravili "Surprise party" za 25. letnico najinega zagnanskega življenja. Res smo bili prav presenečeni, ker si nile v nismo mislili, da imamo toliko in tako dobrih prijateljev. In kako lepo so nas izpeljali. Prišli so nas vabiti na party, ki ga mislijo napraviti za Franka in Frances Supanick. Prišli sta nas vabiti Mrs. Caroline Bernot in Mary Kokotec. Caroline je res znala fino vabiti, ker je rekla, da bodo napravili bratu Franku in njegovi ženi Frances samo majhen "family party." Govorila je kot kak raztrgan dohtar. In še tudi to so nas nagovorili, da jih moramo pripeljati v Slovenski dom na Holmes Ave., ob šestih zvečer.

In res smo prišli tja ob dobolem času. Pred vrati pa smo se ustali, kajti mi smo hoteli, da bi šli Supanick naprej in oni pa so hoteli, da gremo mi naprej. Tako smo se prerivali pred vrati, pa vseeno smo spravili Supanickove naprej in še mi smo vstopili. Takrat pa so vsi naenkrat zavpili "Surprise!" In še sedaj nismo vedeli, da je to za nas, dokler nama niso naše prijateljice Frances Leskovec in Anna Grajzar pripelale rože na prsa.

Tako smo bili presenečeni, da ni za opisat. In toliko prijatelj je bilo tam, da sva kar gledala. In tega sta bili krivi Frances Leskovec, ki je to izpregla in Anna Grajzar, ki je tako pridno pomagala, da so vse tako lepo izpeljale. Prav iz srca smo vama hvalečni, ker vemo, da sta res imeli veliko skrb za in potov, ker tak party skupaj spraviti pač ni majhna reč. Še enkrat, iz srca lepa hvala vama, prijateljici!

In kuharica, Rose Strah, je tudi napravila tako fino večerjo, da je bilo vsega na mizi, česar si je človek pozelel. Dekleta, ki so se stregle sile nad vse pridne, vse jim je šlo tako fino in gladko od rok, da je bilo kar veselje gledati. Natakari so bili pa tudi tako zaposleni, da so si morali kar roke živahiti, da so v resnici vsem fino postregli. Muzikanje so bili tudi izvrstni, da smo se kar lahko zavrteli. In tudi John Habet je izvrstno izvršil svoje delo in prav fino bral iz svoje knjige, da smo se vsi iz srca nasmejali, ker on je bil tisti, ki naju je še enkrat povezal in je rekel, da bo ta vez držala še za nadaljnjih 25 let. Pa tudi slikarjev ni manjkalo; res za vse je bilo poskrbljeno.

Še prav posebno pa se morava zahvaliti za tako lepa darila, katera smo prejeli od naših prijateljev: lepa slika, ki naju bo spominjala na najino 25. letnico, lep pušček s 25 srebrnimi dolarji in cigarami, kot je prvi takih prireditvi navdalo in še več drugih lepih predmetov in krona vsega pa je lepa Maytag peč, ki je v resnici lepa, za kar se morava zahvaliti tudi našim sinovom Joe in Franku, ker sta tudi onadva prispevala zraven. Tako smo se imenitno zabavali pozno v noč, prepevali in plesali, da je bilo veselje. Vse je bilo dobre volje in ta večer nama bo ostal v trajnem spominu do konca našinega življenja.

Lepa hvala še enkrat vsem skupaj, kateri ste delali in pomagali na en ali drugi način pri tej enkrat lepi hvala res prav iz srca in upava, da ob priliki lahko prirneva. Vsi, ka-

teri so bili navzoči in darovali v ta namen so bili:

Mr. in Mrs. Frank Benic, Mr. in Mrs. Frank Tomažič, Mr. in Mrs. Ralph Skolar, Mr. in Mrs. Mike Marolt, Mr. in Mrs. John Habet, Mr. in Mrs. John Terček, Mr. in Mrs. Frank Matoh, Mr. in Mrs. John Sodja, Miss Louise Vidmar, Mr. in Mrs. Rudy Koss, Mr. in Mrs. Geo. Panchur, Mr. in Mrs. Frank Grill, Mr. in Mrs. Gus Kapudja, Miss Betty Kapudja, Mr. in Mrs. Stanley Kokotec, Mr. in Mrs. Mike Zlate, Mr. in Mrs. Louis Zupancic (Thames), Mr. in Mrs. Joseph Cerkjak, Mr. in Mrs. Frank Homar E. 140th St.), Mr. in Mrs. A. Urnkar, Mr. in Mrs. Louis Jerlich, Mr. in Mrs. Joseph Kovach, Mr. in Mrs. Joe Glinsek, Mr. in Mrs. Felix Korosec, Mrs. Jera Pizmoht, Mrs. Mary Anzlov, Mr. in Mrs. Joseph Ferra, Mr. in Mrs. Stanley Bizily, Mr. Michael Anzlin, Mr. in Mrs. John Jevnikar, Mr. in Mrs. John Malovrh, Davis Shoe Store, Mr. in Mrs. Frank Perme, Mr. in Mrs. Stanley Erzen, Mr. in Mrs. Frank Jurečič, Mr. in Mrs. Louis Jurečič, Mr. in Mrs. Jos. Mirti, Mr. in Mrs. Fred Marinko, Mr. in Mrs. Joseph Pozelnik, Mr. in Mrs. Kretič, Miss Mary Polutnik, Mr. in Mrs. Dan Fulgenzi, Mr. in Mrs. Frank Kocin, Mr. in Mrs. Frank Martich, Mr. in Mrs. Geo. Marolt, Mr. John Crnko, Mr. in Mrs. John Champa, Mr. in Mrs. Frank Zagore, Mr. in Mrs. Nick Raplenovich, Mr. in Mrs. Frank Grajzar, Mr. in Mrs. Joseph Nainiger, Mr. John Milatovic, Mr. in Mrs. Charles Trček, Mr. in Mrs. Louis Opalek, Mr. in Mrs. Frank Supanick, Mr. in Mrs. Anton Mausar, Mr. in Mrs. Frank Kokotec, Mr. in Mrs. Louis Klementič, Mr. in Mrs. Victor Bernot, Mr. in Mrs. Joseph Somrak, Mr. in Mrs. Charles Lavrich, Mr. in Mrs. Sam Opalich, Mrs. Ann Stopar, Mr. in Mrs. Joseph Cebular.

Mr. in Mrs. Walter (Shawnee), Mr. Joseph Jalovec, Mr. in Mrs. P. Bastasic, Mr. in Mrs. John Pezdirtz, Mr. in Mrs. Frank Walter (E. 155), Mr. in Mrs. Matt Kastelic, Sr., Miss Frances Prince, Miss Lillian Milatovic, Mr. in Mrs. Jack Hribar, Mr. in Mrs. Frank Baraga, Mr. in Mrs. Rudy Ruzicka, Mr. in Mrs. Otto Smith, Mr. in Mrs. Carl Krause, Miss Jane Krause, Miss June Krause, Mr. in Mrs. Peter Dolinar, Mr. in Mrs. John Rebolj, Mr. in Mrs. Frank Jackson, Mr. in Mrs. Mervar (Daniel), Mr. in Mrs. Joseph Muzic, Mr. in Mrs. Frank Spenko, Mr. in Mrs. Charley Strukel, Mr. in Mrs. Sam Papesch, Mr. in Mrs. Louis Simenc, Mr. in Mrs. Jos. Walland, Mr. in Mrs. Pugel (Waterloo), Mr. in Mrs. J. Urbancic, Mr. in Mrs. Louis Rolih, Mr. in Mrs. Raymond Svetek.

Mr. in Mrs. Patfield, Mr. in Mrs. Tony Silva, Mr. in Mrs. Steve Grant, Mr. in Mrs. Jos. Izzi, Mr. in Mrs. Louis Krapanc, Mr. in Mrs. Louis Kozel, Mr. in Mrs. John Churney, Mr. in Mrs. Anton Zupancic (Hale Ave), Mr. in Mrs. John Jalovec, Mr. in Mrs. Sterle, Mrs. Rose Hrovat, Mr. Charles Ribar, Mr. Louis Novak, Mrs. Mary Trček in hči, Mr. in Mrs. John Asseg, Mr. in Mrs. Joseph Kozar, Mr. in Mrs. Edward Platinšek, Mr. in Mrs. Geo. Kuzmich, Mr. in Mrs. Tony Kotar, Mr. in Mrs. Frank Tomažič Jr., Mrs. Mary Agnich, Mr. in Mrs. William Klaurich, Mrs. Frances Malovrh, Mr. in Mrs. L. Pizmoht, Mr. in Mrs. Mike Drensek, Mr. in Mrs. Matt Leskovec, Mr. in Mrs. Martin Rakar, Mr. Mirko Romunih, Mr. August Svetek, Mr. Frank Zni-

dar, Mr. in Mrs. Adolph Perdan, Mr. in Mrs. John Paulin, Mr. Ivan German, Mr. in Mrs. Edward Vidensek, Mr. in Mrs. John Vidensek, Sr., Mr. in Mrs. Jos. Stimac, Mr. in Mrs. Mary Crtalic, Mr. Dan Whitehead, Mr. Frank Russel, Mrs. Frances Leskovec, Mr. Marian Kováčič, Mrs. Ann Eber in hči, Mr. Frank Ferra, Mr. Jos. Ferra Jr., Mr. in Mrs. Jack Campbell.

Lepa hvala še enkrat in Bog vas živi vse.

Z Vsem srcam hvaležna Joseph in Dorothy Ferra 444 E. 152nd St.

Ampak — če bi pomislili...

"Naj reče kdo, kar hoče, ko panje v mrzli vodi je pa le nezdravo."

"Kaj še, ravno nasprotno je res!"

"Poglejte mene: 78 let sem star, pa še nikoli nisem kopal v mrzli vodi!"

"Že mogoče, ampak pomislite kako stari bi utegnili še-le biti danes, ako bi se bili tod in tam skopali v mrzli vodi!"

MALI OGLASI

Hiša ali farma v najem
Iščemo hišo ali farmo v najem, 4 otroci, slovenske in hrvatske narodnosti, se moramo seliti do nedelje 16. okt. Kdor ima kaj primerne, je prošn, da pokliče RA 3312. —(202)

Pohištvo naprodaj
Kompletno pohištvo za verand, Magic Chef peč, divan, 9 kosov set za jedilnico, kompletna železna postelja, kuhinjska miza in 2 stola, mala mizica, in okrogla miza; vse v dobrem stanju. Pokličite ER 0057. (202)

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.
SUPERIOR BODY & PAINT CO.
6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK OVBELAR, lastnik.

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2739

Ta pa ima ušesa da se reče. — Jo Ann Redford se postavi s svojim zajčkom "English Lop," ki je pripravljen za Los Angeles okrajni semenj (Fair), ki bo v Pomona. Zajceve ušesa merijo v dolžino 26 palcev.

Stanovanje iščejo

Slovenski zakonski par z 2 otrokoma, eden šolskih let, drugi 4 leta, išče 4 ali 5 neopremljenih sob, bodo skrbeli za hišo, najraje v župniji sv. Vida ali St. Francis sole. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče EX 3913 po 5 uri popoldne.

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša za 2 družini, 4 in 4 sobe, 3 na tretjem nadstropju, 2 garaže, cementni dovoz, 2 furnize na plin. Se lahko takoj vselite. Nahaja se na 1237 E. 172. St. Pokličite KE 1088. —(201)

Sobe iščeta

Mlad, trezen zakonski par bi rad dobil 3 ali 4 neopremljene sobe. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče EX 9629. —(202)

Hiša naprodaj

Prazna, za 1 družino 4 spalne sobe, v jako dobrem stanju, se mora videti, da se jo ceni, lep lot, garaža, cementni dovoz, sadno drevje, se prodaja zaradi zapuščine, se nahaja na 155. cesti, severno od St. Clair Ave. v župniji Marije Vnebovzete. Se po kaže po dogovoru. Pokličite RE 0838. (201)

Kadar potrebujete zavarovalnino

uroti ognju, viharju, za avtomobile, se lahko in zanesljivo obrnete na obrneta na

L. Petrich — IV 1874

19001 KILDEER AVE.

Vas muči glavobol?

Nabavite si najboljšo tableto proti glavobolu v naši lekarni.

Mandel Drug

15702 Waterloo Road

Cleveland 10, Ohio

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Zares je moral sovražnik pripravljati nov napad, kajti streljanje se je bilo podvojilo in žvižganje granat ni hotelo več prenehati. Že dve sta bili padli na cesto, kakšnih sto metrov daleč od njiju, ena pa se je bila pravkar zarila v mehko prst sosednjega vrta, ne da bi se razletela.

"Ah, čujte, Francoise", je nadaljeval Weiss, "prej hočem še poljubiti vašega malega Charlesa... Saj ni nevarnosti zanj, nič ne verjemite; še par dni, pa se mu obrne na boljše... Imejte pogum, in predvsem, vrnite se v hišo ter ne kažite več nosu na cesto."

Moža sta vendar že enkrat dohajala.

"Do svidenja, Francoise!"

"Do svidenja, gospoda!"

V tem trenutku se je začul strašen tresk. Granata je bila razbila dimnik Weissove hiše ter padla na cestni hodnik, kjer se je razletela s takšnim pokom, da so se vse šipe razsule naokoli. Od kraja ni bilo mogoče gledati, tako gost prah,

tako težak dim se je bil razširil; nato se je pokazalo razparano pročelje tovarne; in čez prag je ležala Francoise, mrtva, s strtimi rebri in zdrobljeno glavo, strašna, prekinjen krvava človeška cunja.

Weiss je pritekel, ves divji. Jecjal je in ni izdaval ničesar razen kletvic.

"Strela božja! Strela božja!" Da, bila je mrtva. Sklonil se je in potipal njene roke, in ko se je vzravnil, je obstal njegov pogled na škrlatnem obrazu malega Charlesa, ki je dvigal glavo, da vidi svojo mater. Ničesar ni rekel, niti kričal ni, samo njegove velike, v vročici nenaravno razširjene oči so strmele na to strašno truplo, ki ga ni več spoznal.

"Strela božja!" je naposled vzkliknil Weiss. "Tak zdaj so pričeli ubijati ženske!"

Vtal je bil in stresel pest proti Bavarcem, katerih šlemi so se zopet pričeli kazati za cerkvi. Pogled na streho njegove hiše, ki je bila napol razpočena vsled dimnikovega razpada, je razpalil njegov blazni gnev do kraja.

"Podle duše! Ženske ubijate, mojo hišo rušite... Ne, ne, to ni mogoče, tako ne morem odtod; ne, ostanem!"

Skočil je ter se vrnil s puško in naboji mrtvega vojaka. Za posebne prilike, kadar je hotel videti prav razločno, je imel vedno naočnike s seboj; običajno jih ni nosil, v gostem prahu pa moljbu zaradi svoje mlade žene. Z brzo roko si je stregal ščipalnik in ga nadomestil z naočniki; in ta debeli mešan v svrtniku, z okroglim, dobrodušnim licem, ki se je pačilo v srdcu, skoraj smešen in vendar vzvišen v svojem junaštvu, je pričel paliti in streljati v tolpo Bavarcev tam doli na koncu ulice. To je imel v krvi, kakor je pravil, in ščegatala ga je misel, da bi postrelil nekaj teh divjakov izza historij v letu 1814, s katerimi so tam doli v Alzaciji zibali njegovo detinstvo.

"Ah, podle duše, podle duše!" In streljal je, neprestano, tako naglo, da ga je cev chassé-potke jela peči v prste.

Naskok se je napovedal v

vsej grozoti. S strani travnikov je bil ogenj ponehal. Polastivši se ozke, s topoli in vrbami obrobene struge, so se pripravili, da z bajoneti vzamejo hiše, ki so branile trg pred cerkvijo; njihovi streli so se bili previdno premaknili; le solnčni sijaj je ležal liki zlata preproga na neizmerni širjavi travnikov, ki jih je škropilo nekaj temnih kep — teles ubitih Bavarcev.

Tudi poročnik je bil ostavil barvarniško dvorišče in pustil tam samo enega moža za stražo, vedoč, da zdaj preti nevarnost s ceste. Naglo je razpostavil svoje moštvo ob cestnem hodniku, s poveljem, da če se sovražnik polasti trga, naj se zabarikadira v prvem nadstropju poslopja ter ga branijo do poslednje patrone. Vojaki so ležali na tleh, skrivali se za vogelnimi kamni, izkoriščali vsako najmanjšo neravnost tal, streljali, kakor se je komu zdelo. To pa je spuščalo po tej široki, izumrli, s solncem odeti cesti pravicato burjo svinca in take cunje dima, kakor da bi vihar podil točo pred seboj.

Videli so mlado dekle, ki je v brezumnem teku bežala čez cesto, ne da bi se ji kaj zgodilo, nato starega kmeta, oblečenega v bluzo, ki je po vsej sili hotel peljati konja v hlev, pa ga je krogla s takšno silo zadela v čelo, da je odeltel na sredo ulice. Ena granata je bila razrušila streho cerkve, dve drugi sta zapalili dvojce hiš, ki sta med pokanjem tramovja plameneli ob žarki dnevi luči.

Uboaga Francoise, ki je ležala zdrobljena poleg svojega ubogega otroka, kmet s kroglo v glavi, opustošenje in požar — vse to je netilo ogorčenost vseh članov do vrha; rajši so hoteli tukaj umreti, kakor oti se z begom na belgijska tla. Tržali in delavci, ljudje v svrtnikih in blazni, vsi so liuto streljali skozi okna.

"Ah, tolovaji!" je srdito vzkliknil Weiss. "Napravili so okret... dobro sem jih videl, ko so šli ob progi... Nate! Ali jih slišite tam na levi?"

Za Montevilierskim parkom, čigar drevesa so mejila ob cesto, je zares pričlenjalo prasketati streljanje. Če bi se sovražnik polastil tega parka, je moral Bazeilles pasti. Toda ravno ljutost streljanja je pričala, da je poveljnik 12. zbora videl to gibanje naprej in poskrbel za obrambo parka.

"Pazite vendar, nerodneži!" je kričnil poročnik in prisilil Weissa, da se je stisnil k zidu. "Raztrgalo vas bo na dvojce!"

Ta debeli, tako hrabri človek z naočniki ga je pričel naposled zanimati, dasi se mu je smehljaj. In ko pe slišal prihajati granato, ga je bratovsko odrinil proč. Krogla je padla kakšnih deset korakov dalje, razletela se ter obsula obadva s svojimi drobiči. Mešan je ostal pokoncu, brez najmanjše praske, poročniku pa je strlo obedve nogi.

"Naj bo!" je zamrmral. "Zdaj sem jo pa jaz izkupil."

Vrglo ga je na cestni hodnik; velel se je nasloniti z hrptom ob vrata, poleg ženske, ki je ležala na pragu. In njegovo mlado lice je ohranilo svoj odločni, trmasti izraz.

"To nič ne de, otroci, samo dobro me poslušajte... Streljajte, kakor se vam zdi, in ne prenačajte... Kadar jih bo treba napasti z bajonetom, vam povem."

In še dalje jim je dejal povelja, glavo pokoncu in nadiraje sovražnika v daljavi. Onostran ulice je gorela že druga hiša. Prasketanje pušk in pokanje granat je trgalo zrak, ki se je polnil s prahom in dimom. Ljudje so padali na slehernem vogalu ceste. Mrtvi so ležali kakor črne, s krvjo oskropljene lise, nekateri posamezno, drugi na kupih. A nad vasjo

je rastele tisti strašni krič, pretnja tisočev vojakov, ki so se metali na teh par sto pogumovih kalnih oči. Ko je ob petih izvedel, da se v Bazeilles-u bijo, je prišel, molčeč in mračnim obrazom pošasti, ki se je oživila lice s cinobrom.

Tam je bila opekarna, ki je nudila zavetišče. Na drugi strani so ji deževale kroglice na zid, in granate so padale hip za hipom na cesto.

"Sire", je zamrmral neki glas, "tu je zares nevarno."

"Ali ne greste z menoj?"

"Če nočete, pa nič! Zapuščam vas, z Bogom!"

Bilo je okrog sedme ure; predolgo je bil odlašal. Dokler je mogel hoditi ob hišah, se je okoriščal z vsakimi vrat in v vsakim koščkom zidu, stiskaje se v najmanjši kotiček, kadarkoli je treščila salva. Nikdar si ne bi bil mislil, da je še tako mlad in spreten, zdaj pa se je plazil gibčno kakor belouška. Na koncu Ezeillesa pa, ko je imel iti svojih tristo metrov po goli, zapušteni cesti, ki so jo obstreljavale baterije Liry-skega hraba, je čutil, da trepeče od mraza, da si mu je močil znoj vsa oblačila. Par trenutkov je še lezel nizko sklonjen po nekem jarku. Nato se je spustil v brezumen tek in zdirjal naravnost, ušesa polna pokanja, podobnega tresku nevihte. Oči so ga pekle, zdelo se mu je, da hodi po plamenu. To je trajalo dolgo, dolgo večnost. Nenadoma pa je zapazil na levi majhno hišo. Planil je ja in se zakril, in ogromno breme se mu je odvalilo sprsi. Ljudje so ga obdajali, močje in konji. Izprva ni spoznal nikogar, a nato ga je osupnil prizor, ki se je odprl očem.

Ali ni bil to cesar z vsem svojim generalnim štabom? Ni se mu zdelo gotovo, da si se je hvalil, da ga pozna, odkar je v Baybelu skoraj govoril z njim. Nato je obstal in osupnil. Zares, toje bil Napoleon III.; na konju se mu je videl mnogo večji, in njegovi brki so bili tako namazani, lica tako pobarvana, da je bil Delaherche takoj prepričan: cesar se je dal pomladiti in naličiti kakor igralec. Gotovo si je dal barvati li-

ce, da se ne bi razodevala arn-madi groza njegove blede krinke, spačene od bolečin, in njegovih kalnih oči. Ko je ob petih izvedel, da se v Bazeilles-u bijo, je prišel, molčeč in mračnim obrazom pošasti, ki se je oživila lice s cinobrom.

Tam je bila opekarna, ki je nudila zavetišče. Na drugi strani so ji deževale kroglice na zid, in granate so padale hip za hipom na cesto.

"Sire", je zamrmral neki glas, "tu je zares nevarno."

Toda cesar se je obrnil in ukazal z roko generalnemu štabu, naj se postavi v ozko uličico za opekarno, kjer bodo ljudje in živali popolnoma na varnem.

"Zares, sire, to je blaznost... Sire, rotimo vas..."

On pa je samo ponovil svojo gesto, čes, da mora pojavljanje cele skupine uniform na tej goli cesti gotovo buditi pozornost baterij na levi. In čisto sam je jezdit naprej, sredivši krogel in granat, brez naglice, mračen in brezbržen ka-

prisel iskat. kor zmiron, svoji usodi naproti. Nedvomno je slišal za seboj tisti neizprosni glas, ki ga je gnal naprej, glas, ki mu je klical iz Pariza: "Marš, mars! Umri kot junak na vrhu nako-pičenih trupel svojega ljudstva in porazi ves svet z ganjenim obćudovanjem, samo da bo vladal tvoj sin!" Jezdil je dalje in poganjal svojega konja v zmeren trab. Še kakšnih sto metrov je jezdit tako, nato je obstal, čakajoč konca, ki ga je prišel iskat.

V BLAG SPOMIN

ŠTIRINAJSTE OBLETNICE SMRTI

LJUBLJENE HČERKE IN SESTRE

Mary Boyce

ki je zaspala v Gospodu dne

8. oktobra 1935.

Spaval v grobu draga ti, dokler angel te zbudi, takrat spet veselje bo, ko se skupaj snidemo.

Zalujoci ostali:

MATI, BRATJE IN SESTRE.

Cleveland, O. 12. okt. 1949.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Satisfy
Youthful
Appetites
with quick
to make
CREAMETTES

MACARONI

HOME PREPARED CREAMETTES

DISHES GIVE ENDLESS VARIETY

Doma pripravljena jedila z Creamettes vam nudijo vedno kaj novega.

G. WHISKERS

OCTOBER SPECIAL
THIS MONTH ONLY

\$259⁹⁵

Plus installation

NO MONEY DOWN

The price is down, down, down!

See us for your dream kitchen. Start enjoying the work-saving wonders of a genuine, white-enamelled steel Youngstown Kitchen. You'll bend less, stoop less—you'll fairly fly through the dishes. How these nationally advertised beauties work for you!

Call today. A kitchen-planning expert will come to your home at your convenience and plan your new kitchen in miniature. No cost or obligation.

Youngstown Kitchens

BY MULLINS

Odprto v ponedeljek, četrtek in soboto do 9:00.—V torek in petek do 6:00.
Zaprto cel dan v sredo.

BRODNICK BROS.

APPLIANCES & FURNITURE STORE

16013-15 Waterloo Rd.

IV 6072

Prešičevo oko za človeka. — Dr. Mahoud Poutfi, znani egiptovski specialist za oči, preiskuje prešičevo oko predno ga bo "vsadil" svojemu pacientu. O uspehu te delikatne operacije, ki je bila izvršena v Rod el Farag bolnišnici za oči še ni določnih poročil.